

Ukochana pieśń Prezydenta Rzeczypospolitej Andrzeja Dudy
Jest w niej prześlanie serca

Adam Hsnyk Mieście nadzieje melodia: Zbigniew Preisner

Mieście nadzieję nie tę lichą, marną,
Co rdzeń sprochniały w waty kwiat ubiera,
Lecz tę nieśmioną, która tkwi jak ziarno
Przyszłych poświęceń, w duszy bohatera.

Mieście odwagę nie tę jednodusową
Co w rozproszonym przedsięwzięciu puszka,
Lecz tę co wiecznie z podniesioną głową
Nie da się zepchnąć z swego stanowiska.

Mieście odwagę nie tę tchnącą szatą,
która na oślep leci bez oręża

Lecz tę co sama niezłomnym wiatem }
Przeciwne losy stacza, zwycięża. } *lis*

Prześlanimy w tasną pieścić się boleścią.

Prześlanimy ciągłym lamentem się poić.

Kochać się w skawgach jest wrecz niewiedzą, }
Mezom przystoi w milczeniu się zbawić. } *lis*

Lecz nie prześlanimy orzec świętości swoje
I porachowywać ideałów czystości.

Do nas należy dać im moc i zbawie

By z koaju mawcei przesły w meczywistosci } *lis*

Mieście nadzieję nie tę lichą, marną

Co rdzeń sprochniały w waty kwiat ubiera
Lecz tę nieśmioną, która tkwi jak ziarno
Przyszłych poświęceń w duszy bohatera